Submarinul Roşu de Ovidiu Bufnilă

Arkai tăia valurile, vânjos şi nebun. Era un filosof. Poate ultimul filosof al lumii. În urmărirea lui pornise temutul submarin roşu. Arkai, stai că trag! i-a strigat submarinul roşu supărat că textele lui Arkai treziseră conştiinţele. Nici să nu te gândeşti să pui mâna pe mine, a strigat Arkai înotând voiniceşte dincolo de bariera de corali care cântau de mama focului în bătaia soarelui. Arkai, nu te prosti, n-ai scăpare! Directorul Naţiunilor Unite nu-ţi mai ia apărarea în şedinţa din careul magic. Eşti declarat persona viciosa! Sistemul tău fiziologic a fost pus la poprealǎ. Ai răsturnat toate valorile, aiuritule!

— Vezi-ţi de drum, submarinule roşu! a răcnit Arkai urcându-se în spinarea unei balene Bombo şi îndreptându-se spre Polul Nord. Balenele Bombo nu se temeau de submarinul roşu. Balenele Bombo erau nişte mutanţi de toată splendoarea. În bătaia lunii arătau ca nişte munţi, în lumina zorilor păreau nişte fregate de sticlă. Ele citiseră în câmpul subluminic toate textele lui Arkai şi-l iubeau nespus. Pentru că Arkai răsturnase toate lucrurile cu susul în jos. Anume, că Universul nu era univers, ci o respiraţie. Că muzica era o fiinţă de sex feminin şi că fiinţele obişnuite erau note pe partitura Universului. Arkai spusese ceva şi despre identitate. Identitatea era stăpâna lumii şi nu Omogenitatea. Acum, Omogenitatea îi trimisese pe cap submarinul roşu să-l torpileze. Submarinul se hrănea cu plancton şi păzea cu străşnicie cuceririle Omogenităţii.

— Arkai, predă-te! urlă tunător submarinul roşu învârtindu-şi ameninţător elicea prin valurile înspumate. O să te fac tăiţei, o să fac din tine o supă filosofică, pe cuvânt dacă mint! Arkai a pus balena Bombo să facă o voltă şi apoi s-a dus la fund unde s-a întâlnit cu Gorbaciov, cu Ala Bana Bortocala şi cu Hitler şi cu Crasai Banger, vânătorul de fluturi, care tocmai discutau aprins despre posibilitatea ca Lumea Virtuală să fie folosită pentru stoparea entropiei universale. Arkai i-a salutat râzând şi, mişeleşte, a lăsat torpila submarinului roşu să se înfigă drept în scăfârlia lui Hitler. Ciocanul de apă a spulberat simandicoasa adunare şi a aruncat balena Bombo drept pe Everest. Mii de credincioşi aflaţi în pelerinaj au crezut că văd aievea Arca şi s-au aruncat în genunchi. Numai Herman Borman, grămătic al naziștilor reformaţi, l-a recunoscut pe Arkai şi şi-a scos revolverul vrând să-l împuşte pe loc. Balena Bombo s-a răsturnat în ea însăşi transformându-se în ceaţă, iar Arkai a scăpat viu şi nevătămat, gata,

gata să pună la punct un nou sistem filosofic care să dea peste cap întreaga gândire politică a sfârşitului de secol. Submarinul roşu s-a încăpăţânat să urce în munţi folosind apa gheţarilor topiţi, a sfredelit o stâncă şi-a pornit-o de nebun după Arkai ameninţându-l în fel şi chip. Arkai! Arkai! Ce-i cu dorinţa ta aiurită de a suci minţile Sclavilor de Lux care muncesc pe ruptelea în marile lagăre planetare, vino înapoi derbedeule, filozofule de operetă. Arkai, Arkai, hai să negociem! Negocierile au început în deşertul Sahara. Submarinul roşu s-a bălăcit într-o băltoacă şi i-a propus lui Arkai postul de Manipulator Mondial Ofilal. Arkai a mai cerut şi o druşcă de votcă, dar submarinul roşu n-a vrut nici în ruptul capului zicând că ultima duşcă de votcă de pe Pământ o ţine pentru el şi numai pentru el. Negocierile au loc şi astăzi. Dacă te opreşti din lucru, dragă Sclavule de Lux, poţi să-i auzi pe Arkai şi pe submarinul roşu cum se ceartă şi cum se mai ameninţă şi nu ajung la niciun rezultat.